

7-11 LAT

Dziecko wykonuje konkretne operacje na przedmiotach i czynnościach, **myślenie jest logiczne**, wie, czym jest odwracalność, klasyfikacja, szeregowanie, rozumie pojęcie liczby, bazuje już na własnym doświadczeniu.

11 LAT I WIĘCEJ

Dziecko **nabywa zdolność abstrakcyjnego myślenia**, rozważa swoją przyszłość i spekuluje na temat hipotetycznych zdarzeń, jego poziom myślenia jest coraz bardziej zaawansowany, formułuje wnioski na podstawie ogólnych teorii.

Dalszy rozwój intelektualny to w zasadzie poszerzanie zasobu wiedzy. Sam sposób jej

nabywania i przetwarzania jest już w wieku 11 lat ustalony.

Najlepszym okresem do kształtowania intelektu człowieka jest **dzieciństwo – do 6. roku życia** mózg dziecka jest niezwykle plastyczny i żądny nowych informacji!

ZABAWA W NAUKĘ

Sytuacją, w której dzieci najszybciej i najchętniej się uczą, jest zabawa. Postaraj się, aby zdolności poznawcze dziecka rozwijać w miłej i swobodnej atmosferze, raczej zachęcając do działań, niż je nakazując.

WIEK	JAK ROZWIJAĆ ZDOLNOŚCI POZNAWCZE?	
0-12 miesięcy	koncentracja i uwaga	mówienie do dziecka, pokazywanie ilustracji i przedmiotów o wyrazistych kolorach i ciekawych kształtach (także przedmioty codziennego użytku)
	pamięć	naśladowanie dźwięków i ruchów pokazywanych przez osoby w najbliższym otoczeniu
	spostrzegawczość i percepcja	kolorowe zabawki zawieszane na sznurku (maksimum 50 cm od oczu) i grzechotki wydające różne dźwięki – dziecko sięga i wprawia je w ruch
	myślenie	zabawki wykonane z różnych materiałów, manipulowanie przedmiotami, swobodne poruszanie się
	zdolności przestrzenne	zabawki o ciekawych kształtach, swobodne poruszanie nóżkami i rączkami
	mowa	wyraźne i poprawne mówienie do dziecka, śpiewanie piosenek, naśladowanie dziecięcego gaworzenia, np. „da da”, zabawy takie jak: „a kuku”, „kosi, kosi łapci”, „tu sroczka kaszkę warzyła”
	koncentracja i uwaga	malowanie palcami, rysowanie, lepienie, ozdabianie np. ciasteczek, czytanie bajek i rozmowa o ich treści, zabawki manipulacyjne, np. koraliki na sznureczkach

JAK POMAGAĆ DZIECKU W NAUCE?

Szczególnie dzieci będące w szkole podstawowej wymagają systematycznej pomocy w nauce. Pamiętajmy, że to rodzice są pierwszymi i najlepszymi nauczycielami dziecka, zwłaszcza w okresie gdy dopiero wkracza ono w szkolny świat. Nie chodzi tylko o wyjaśnianie trudnych kwestii i zagadnień, ale przede wszystkim o pomoc w odkrywaniu własnego sposobu uczenia się, który będzie zarazem sposobem skutecznym.

Zawsze warto zachęcać do samodzielności, a wsparcie należy zaoferować, jeśli coś przerasta możliwości dziecka. Codzienne sprawdzenie pracy domowej dziecka, zainteresowanie jego postępami daje mu poczucie bezpieczeństwa, a rodzicowi pozwala na kontrolę. Nie zawsze szkolne techniki przekazywania wiedzy są dla każdego wystarczające. Jeśli dziecko dobrze sobie radzi, bezpośrednią pomoc można stopniowo wycofywać.

Często zachęcaj dziecko do rozmowy!

Z dziećmi w każdym wieku – czy to małymi, czy już nastoletnimi – trzeba rozmawiać na tematy związane ze szkołą, interesować się ich osiągnięciami, ale też wspólnie analizować niepowodzenia!

Kiedy zachęcamy dziecko do opowiadania o swoich szkolnych przeżyciach i pozwalamy mu wyrażać własne zdanie, dajemy mu szansę do rozwoju zdolności komunikacyjnych, umiejętności wystawiania się i formułowania własnych ocen.

TATA ROZWIJA INTELIGENCJĘ

Zaangażowanie ojca w wychowanie dzieci korzystnie wpływa na ich rozwój emocjonalny i intelektualny. Tata najlepiej uczy, jak rozwiązywać problemy, radzić sobie z uczuciami, a także wprowadza w świat zasad oraz norm obowiązujących w najbliższym otoczeniu i w społeczeństwie. Badania pokazują, że dzieci, których ojcowie aktywnie uczestniczyli w ich życiu w okresie wczesnego i późnego dzieciństwa, miały lepsze relacje z innymi oraz osiągały wyższy poziom IQ. Dzieci, które takiej możliwości nie mają, mogą osiągnąć te same rezultaty pod wpływem innych osób – matki, dziadków lub nauczycieli.

Tato, spędzaj dużo czasu z dzieckiem!

Od 3. roku życia bardzo ważną osobą w życiu dziecka staje się tata. To on wprowadza je w świat zewnętrzny, **uczy relacji z innymi ludźmi, ustala normy i granice zachowań**. Ojcowskie pochwały, zachęcanie i korygowanie to najlepszy sposób na rozwijanie w dziecku poczucia własnej wartości, krytycznego myślenia, otwartości na innych ludzi oraz ukształtowanie dobrych wzorców postępowania.

guziki, to było trudne”, „na twoim rysunku jest cała rodzina, o! i nawet kotek”, „widzę, że nie wychodzisz poza linię obrazka, to jest właśnie staranne kolorowanie”.

Warto proponować dziecku takie czynności, które będą dla niego **nowe i interesujące** – wówczas same w sobie będą nagrodą.

Pomóż dziecku łączyć zwykłe czynności z pozytywnymi emocjami – nawet wiedza szkolna może być ciekawa i pasjonująca, jeśli pomożemy dziecku odkryć jej walory.

Zamiast krytyki formułuj pozytywne komunikaty – mów, co dziecko robi lub ma zrobić. Jeśli eksponujemy niedociągnięcia i przestrzegamy tylko to, co złe w dziecku, ono widzi siebie naszymi oczyma: „jestem niedorajdą, nieukiem, leniem” – i takie się staje.

KOMUNIKAT NEGATYWNY	KOMUNIKAT POZYTYWNY
Nigdy ci się nie uda...	Widzę, że się starasz.
Znowu masz jakiś problem?	Rozumiem, że to trudne zadanie...
Masz fatalne oceny!	Spodziewaliśmy się lepszych ocen. Jak możesz to zmienić?
Jak odrobiłeś lekcje, skoro dostałeś tylko 3?	Pamiętaj o tym, by zawsze sprawdzić, czy w zadaniu nie ma błędów.
Nie bij dzieci w przedszkolu.	Chciałabym, żebyś bawił się z dziećmi, które lubisz.

Zasady wychowania zdolnego dziecka

- Dbanie o rozwój fizyczny i umysłowy** już od poczęcia dziecka.
- Aktywny styl życia** – więcej rozmów, wspólnych zabaw, ruchu na świeżym powietrzu i wycieczek w nieznanne miejsca, a mniej telewizji i komputera.
- Zdrowe odżywianie** – różnorodna dieta bogata w warzywa, owoce, mięso i ryby, z ograniczeniem słodczy.
- Stymulujące środowisko** – interakcje dzieci z dorosłymi i dziećmi między sobą, zabawki rozwijające intelekt i oddziałujące na zmysły.
- Zachęcanie do samodzielności**, podejmowania decyzji i rozwiązywania problemów.
- Okazywanie wsparcia i pomocy, ale **nie wyręczanie dziecka**.
- Nauka radzenia sobie z negatywnymi emocjami, **obniżanie poziomu stresu**.
- Atmosfera **akceptacji, zaufania i szczerości**.
- Pomoc w odkryciu własnych **zainteresowań**, wskazanie wielu możliwości.
- Wybór szkół i **zajęć pozaszkolnych** umożliwiających wszechstronny rozwój.

